

Arrest

nr. 138 038 van 6 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2014.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014 in plaats van 11 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat P. STAELENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Arabische origine te zijn. U verklaarde een sjiitische moslima te zijn en bent geboren in Nasseriya, provincie Thiqr (Zuid-Irak). U zou enkel daar geboren zijn en woonde met uw ouders, (A.A.A.H.M.) (O.V. X en CG X) en (S.D.S.A.S.) (O.V. X en CG X), in Bagdad (Centraal-Irak). In 2010 zouden onbekenden naar jullie huis gekomen zijn en uw vader met de dood hebben bedreigd. U heeft geen idee waarom dit gebeurde. U, die toen nog minderjarig was, zou vervolgens, met uw minderjarige broers en zusjes alsook met uw ouders, bij een

vriend van uw vader zijn ondergedoken. U zou in 2010, met uw ouders, broers en zusjes, Irak per vliegtuig hebben verlaten en naar België zijn gereisd. Uw ouders dienden op 16 november 2010 reeds een eerste asielaanvraag in.

Hun asielaanvraag werd op 30 juni 2011 door het Commissariaat-generaal (CGVS) afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en deze beslissing werd vervolgens op 21 oktober 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw ouders, die verklaarden het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, dienden op 8 september 2011 voor de tweede maal een asielaanvraag in. Op 30 oktober 2012 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd op 22 februari 2013 opnieuw bevestigd door de RvV.

Uw ouders, die verklaarden het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, dienden vervolgens op 11 april 2013 een derde asielaanvraag in doch diezelfde dag besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tot een weigering van in overwegingname van hun asielaanvraag (bijlage 13quater).

Uw ouders, die verklaarden het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, dienden vervolgens op 22 november 2013 een vierde asielaanvraag in. U, die ondertussen de meerderjarigheid heeft bereikt, diende diezelfde dag, samen met uw ouders een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat in 2010 onbekenden naar jullie huis gekomen zijn en uw vader met de dood hebben bedreigd. U heeft geen idee waarom dit gebeurde. U, die toen nog minderjarig was, zou vervolgens, met uw minderjarige broers en zusjes alsook met uw ouders, bij een vriend van uw vader zijn ondergedoken. Vervolgens zou u, met uw familie, Irak per vliegtuig hebben verlaten. U verklaarde niet op de hoogte te zijn van de precieze problemen die uw vader in Irak kende, maar u zou wel weten dat uw vader zal gedood worden als jullie naar Irak terugkeren. U verklaarde geen eigen asielmotieven te hebben en uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielmotieven integraal steunt op de motieven aangehaald door uw vader - uw moeder verklaarde eveneens geen eigen asielmotieven te hebben en steunde ook haar asielaanvragen volledig op uw vaders asielmotieven - doorheen zijn voorgaande drie asielaanvragen.

Het asielrelaas van uw vader luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 januari 1964 geboren in Suq as-Shuyukh in de provincie Thiqr (Zuid-Irak). U bent een sjiit van Arabische origine. Sinds 1990 woonde u in de wijk Hurrya in Bagdad in Centraal-Irak. In 1994 huwde u met (D.S.A.S.S.) (O.V. 6.722.262 en CG 10/21680BX), een Irakese van Arabische origine en tevens sjiitisch, afkomstig uit Basra (Zuid-Irak). Sinds uw huwelijk zou u geregistreerd zijn in het familieregister van uw echtgenote in Basra. Sinds 2000 werkte u als vrijwilliger bij een vereniging die zich bezighield met sociologisch onderzoek en die verbonden was aan de universiteit van Bagdad. Tevens had u een eigen atelier waar u juwelen vervaardigde en verkocht. In 2006 kreeg de vereniging, waar u als vrijwilliger werkte, een dreigement. In maart 2006 werd de voorzitter van de onderzoeksgroep, professor (E.M.a.H.) vermoord. Na deze moord werkte u nooit meer voor deze onderzoeksgroep. Op 10 oktober 2010 ontdekte u 's morgens dat er was ingebroken in uw atelier en dat er zaken gestolen waren. Op 20 oktober 2010 kwamen er drie onbekende gewapende mannen naar uw huis en bedreigden u en uw familie. U moest vertrekken of jullie zouden vermoord worden. U verbleef hierna samen met uw gezin bij een vriend alvorens op 1 november 2010 uit Bagdad te vertrekken. Via Erbil reisde u samen met uw echtgenote en uw vijf kinderen - uw oudste dochter (S.) (O.V. 7.806.538 en CG 13/18055) is ondertussen meerderjarig geworden - naar Turkije. Per vliegtuig reisden jullie op 15 november 2010 via een onbekende tussenstop naar België. Op 16 november 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U legde ter staving uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor alsook de identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen, het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, uw huwelijkstake, uw universiteitsdiploma, uw woonstkaart en uw kaart van de Iraakse vereniging voor wetenschappelijke maatschappij.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) besliste op 30 juni 2011 tot een weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en dit gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid en ongegrondheid van uw asielrelaas én omdat er geen elementen voorhanden waren waaruit bleek dat u zich, met uw gezin, niet in het zuiden van Irak zou kunnen vestigen om aan het risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, te ontkomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde op 21 oktober 2011 het CGVS en bevestigde deze weigeringsbeslissing van het CGVS.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 8 december 2011 voor de tweede maal u een asielaanvraag in. U stelde thans dat u, in het kader van een arrestatiecampagne, door de Iraakse autoriteiten wordt gezocht op beschuldiging van het uiten van kritiek op het Iraakse regime en het ophitsen van studenten en burgers tegen de Iraakse staat gedurende uw voormalige vrijwilligerswerk voor de vereniging verbonden aan de universiteit van Bagdad. U legde ter staving een arrestatiebevel van de rechtbank van 'al Karkh' in Bagdad op datum

van 16 oktober 2011 voor, alsook een politiedocument gedateerd op 16 oktober 2011 opgesteld in opdracht van de rechtbank met het bevel tot uw arrestatie en een attest van de 'Mukhtar' (lokale wijkverantwoordelijke) dat dateert van 1997 en stelt dat u woonachtig bent in Bagdad.

Op 30 oktober 2012 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in slaagde uw beweerd vrees voor vervolging aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, overtuigende verklaringen en/of enig overtuigend, tastbaar begin van bewijs én omdat er noch in Zuid-Irak - de regio vanwaar u afkomstig bent - noch in Bagdad - de regio waar u recentelijk, tot aan uw vertrek uit Irak heeft verbleven - toen voor burgers een reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Deze weigeringsbeslissing werd op 22 februari 2013 bevestigd door de RvV waardoor deze kracht van gewijsde geniet.

U, die verklaarde het Belgisch grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 11 april 2013 een derde asielaanvraag in. U stelde dat u nog steeds door de Iraakse autoriteiten wordt gezocht op beschuldiging van het uiten van kritiek op de Iraakse overheid. U verklaarde voorts dat de politie van Adhamiya, Bagdad, een arrestatiebevel voor u heeft afgeleverd aan de familie van uw echtgenote in Basra. Via deze persoon zou u dit document vervolgens in België hebben ontvangen. Ingeval van terugkeer naar Irak vreest u te worden opgepakt en opgesloten in de gevangenis. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u een kopie van dit arrestatiebevel alsook een verzendingsbewijs van TNT voor. U verwees tot slot naar uw verklaringen afgelegd bij uw vorige asielaanvragen en stelde dat u toen alles reeds duidelijk uitlegde.

Op 11 april 2013 besliste de DVZ tot een weigering van in overwegingname (bijlage 13quater) van uw asielaanvraag omdat u geen nieuwe gegevens aanbracht dat er, wat u betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 22 november 2013 een vierde asielaanvraag in. U volhardde in het kader van uw huidige asielaanvraag in uw voorgaande verklaringen en stelde dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U merkte op nog steeds een vrees te hebben door de milities te worden gedood én u verwees nogmaals naar het arrestatiebevel dat door de politie van Adhamiya werd afgeleverd in Basra - u legde een kopie van dit document voor bij uw derde asielaanvraag - en merkte tevens op dat dit arrestatiebevel naar alle controleposten in Irak werd verstuurd met als gevolg dat u thans in het ganse land kan worden opgepakt ingeval van een eventuele terugkeer. Omwille van die redenen meent u dan ook niet terug te kunnen naar het zuiden van Irak en u meent dan ook minstens in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van uw recente herkomst uit Bagdad. Ter staving legde u nogmaals een kopie voor van het arrestatiebevel dat u, via familie van uw echtgenote in Basra, in België kon ontvangen alsook het verzendingsbewijs van TNT waarmee dit document werd opgestuurd naar u. U legde voorts nog een kleurenkopie voor van een UNHCR Refugee Certificate ter staving van het verblijf van uw broer (A.F.A.) in Jordanië alsook een kleurenkopie van een uittreksel uit het overlijdensregister, dd. 23/11/2011 uitgereikt te Thiqr, ter staving van het overlijden van uw moeder in 2007 en zes internetartikels betreffende de algemene situatie in Irak. Uw echtgenote legde nog kleurenkopieën voor van telkens twee pagina's uit de internationale paspoorten van haar vader, moeder en twee zussen."

U legde zelf nog een kopie van uw identiteitskaart alsook een kopie van een woonstkaart op naam van uw vader neer.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat er in uw hoofde geenszins kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, van de Veemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich bij uw asielaanvraag volledig baseert op de verklaringen afgelegd door uw vader doorheen de drie asielpcedures die hij sinds zijn aankomst in België opstartte. U haalde voor het overige geen andere, eigen motieven aan op grond waarvan u een asielaanvraag indiende. Hiermee rekening houdend kan in uw hoofde dan ook volstaan met een verwijzing naar de beslissing genomen in hoofde van uw vader in kader van zijn derde asielaanvraag, waarbij ook werd verwezen naar en een duidelijk overzicht werd gegeven van de verschillende asielpcedures die uw vader in België reeds doorliep en de beslissingen die hierbij telkens in zijn hoofde werden genomen.

De beslissing genomen in hoofde van uw vader in het kader van zijn vierde asielaanvraag luidt als volgt:

“Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend en dit omwille van volgende redenen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u bij uw huidige asielaanvraag volhardt in en steunt op de verklaringen die u reeds eerder aflegde bij uw vorige asielaanvragen, i.c. de problemen die u kende met milities voor uw vlucht uit Irak en het feit dat u, na uw vlucht, ook wordt gezocht door de Iraakse overheid op verdenking van het uiten van kritiek op de Iraakse regering ten tijde van uw werk als vrijwilliger voor een vereniging verbonden aan de universiteit van Bagdad. Vooreerst dient hier echter te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal werd geoordeeld dat u het bestaan van een gegronde persoonlijke en systematische vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geenszins heeft aangetoond en dit bij gebrek aan geloofwaardige en gegronde elementen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kwam, werden duidelijk en afdoende uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofde in kader van uw eerste asielaanvraag. Voorts werd deze weigeringsbeslissing door de RvV bevestigd zodat deze kracht van gewijsde geniet en de erin aangehaalde motieven niet langer kunnen worden betwist. In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u ook geen elementen aan die hierop een ander licht konden werpen. Bovendien kon in het kader van uw tweede asielaanvraag worden vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan de nieuwe door u aangehaalde elementen, i.c. dat u na uw vertrek uit Irak wordt gezocht door de Iraakse overheid die u thans, in het kader van een arrestatiecampagne, zoekt omdat ze u ervan verdenken een opposant te zijn en ten tijde van uw vrijwilligerswerk voor een onderzoeksgroep verbonden aan de universiteit van Bagdad, kritiek te hebben geuit op het Iraakse regime. Uw verklaringen dienaangaande bleken immers niet geloofwaardig en weinig aannemelijk en de door u voorgelegde stavingstukken waren niet van die aard de appreciatie van de Commissaris-generaal om te vormen. Voorts kon ook worden vastgesteld dat er geen elementen voorhanden waren om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ingeval van een eventuele terugkeer naar Irak. De exacte argumenten die de Commissaris-generaal tot deze conclusies brachten, werden duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen ten aanzien van u in het kader van uw tweede asielaanvraag. Ook deze beslissing werd vervolgens door de RvV bevestigd waardoor deze kracht van gewijsde geniet en de beoordeling ervan vaststaat. In het kader van uw derde asielaanvraag bleef u weerom vasthouden aan uw voorgaande verklaringen én u beweerde ditmaal nog dat u niet alleen in Bagdad doch ook in Zuid-Irak, bij uw schoonfamilie in Basra, door de politie van Adhamiya werd gezocht. De politie zou een tweede arrestatiebevel op uw naam hebben uitgereikt en dit in Basra bij een familielid van uw echtgenote hebben achtergelaten. Via deze persoon zou u dit arrestatiebevel, dat u samen met een verzendingsbewijs van TNT voorlegde ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag, in België hebben ontvangen. Daar u zich bij uw derde asielaanvraag opnieuw louter baseerde op dezelfde elementen als deze aangehaald bij uw voorgaande asielaanvragen én deze bovendien reeds tot tweemaal toe, zowel door de Commissaris-generaal als door de RvV, als ongeloofwaardig werden beschouwd én u voorts geen enkel overtuigend tastbaar begin van bewijs kon voorleggen die hier een ander licht op kon werpen, werd door de DVZ besloten uw derde asielaanvraag niet in overweging te nemen, en dit bij gebrek aan nieuwe elementen die in uw hoofde wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook bij uw huidige vierde asielaanvraag brengt u geen elementen aan die de eerdere gemaakte vaststellingen kunnen weerleggen. U beperkte zich enerzijds opnieuw tot het louter herhalen van uw verklaringen afgelegd bij uw eerdere asielaanvragen, i.c. dat de Iraakse overheid naar u op zoek is om u te arresteren omdat ze u als een opposant van het regime beschouwen. Zoals reeds meermaals werd aangegeven kan aan deze feiten geen geloof worden gehecht. Het spreekt voor zich dat het zonder meer herhalen van uw eigen verklaringen hier geenszins een ander licht op kan werpen. Dat u het arrestatiebevel, dat door de politie van Adhamiya aan familie van uw echtgenote in Basra werd afgegeven, samen met het TNT verzendingsbewijs voorlegde, wijzigt hier evenmin iets aan. De DVZ wees er reeds in het kader van uw derde asielaanvraag terecht op dat documenten slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat in casu al niet het geval is. Bovendien wees de Commissaris-generaal er in het kader van uw tweede asielaanvraag - u legde toen ook reeds een arrestatiebevel en politiedocumenten voor - reeds op dat de oorsprong en authenticiteit van deze stukken moeilijk te achterhalen is. U tijdens uw tweede asielaanvraag immers gevraagd naar de manier waarop uw buurman - de persoon die deze stukken toen aan u in België bezorgde - bij de Iraakse autoriteiten aan deze stukken kon geraken, repliceerde u zelf uitdrukkelijk dat het in Irak ‘niet

moelijk is om aan zulke documenten te geraken' (zie gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag d.d. 7/8/2012 p. 4). Deze bevinding, samen met de informatie in het administratief dossier waaruit duidelijk blijkt dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden, maakt dat de bewijswaarde die kan worden toegekend aan het arrestatievel dat u in 2013 vanuit Basra mocht ontvangen, sowieso slechts relatief is. Bovendien legde u ook nu weer enkel een kopie van het arrestatiebevel neer. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter kan aan dit document dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Dat u Irak indertijd in 2010 omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de Vluchtelingenconventie diende te verlaten dan wel er actueel, omwille van een dergelijke vrees, niet zou kunnen terugkeren, heeft u ook bij uw vierde asielaanvraag geenszins aangetoond. Dat uw broer thans in Jordanië verblijft en er een statuut verkreeg via UNHCR, doet hieraan geen enkele afbreuk. Uw broer verliet Irak reeds in 2006 en u heeft geenszins aangetoond dat zijn vertrek uit Irak ook maar enige verband houdt met de door u aangehaalde vluchtmotieven. Elke asielaanvraag dient dan ook individueel en op zijn eigen mérites te worden beoordeeld. Dat ook de dichte familie van uw echtgenote Irak in 2011 zou hebben verlaten, kan geenszins een ander licht werpen op de gedane vaststellingen inzake uw asielaanvra(a)g(en).

U haalde voorts nog aan dat u actueel niet naar Irak kan terugkeren omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet tengevolge de actuele onveilige situatie in Irak, en meerbepaald in Bagdad.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar of al-Muthanna te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Babil de Zuid-Iraakse provincie is waar zich het meeste geweld voordoet en dat het geweld er in de afgelopen maanden in negatieve zin geëvolueerd is. Het geweld concentreert zich voornamelijk in de stad Hilla. Hier vonden een aantal zware aanslagen plaats, waarbij de sjiitische bevolking uitdrukkelijk geviseerd werd. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overige Zuid-Iraakse provincies in mindere mate getroffen worden door de toename van geweld die in 2013-2014 in Irak plaatsvindt. In 2013 deden zich in de stad Basra een beperkt aantal aanslagen voor, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Tegelijk waren er berichten dat geweld gepleegd werd tegen de soennitische minderheid in Basra- stad. Van een wederopstanding van de sjiitische milities in de stad is er echter geen sprake. In de heilige steden Kerbala en Najaf werden in 2013 weliswaar een aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd, doch het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. Sinds begin 2014 deden zich in de provincies Kerbala en Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna, niettegenstaande enkele aanslagen in Kut en Nassariyah, betrekkelijk stabiel bleef. Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven.

Wat het grondoffensief betreft dat ISIL sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal- Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en

Anbar. In Babil worden weliswaar gevechten gerapporteerd in het noorden van de provincie, maar in de overwegend sjiiitische, zuidelijke provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna vonden geen directe confrontaties plaats tussen het Iraakse leger en militanten van ISIL. Het geweld in deze provincies bleef beperkt tot een aantal kleinschalige terreuraanslagen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Misan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat het grondwettelijk voorziene "freedom of movement" door de Iraakse overheid gewaarborgd wordt. Om Irak rond te reizen heeft men enkel een identiteitskaart nodig. De bewegingsvrijheid in Centraal en Zuid-Irak wordt evenwel sterk beïnvloed door de veiligheidssituatie. Zo leidden sommige maatregelen om de veiligheid te waarborgen (avondklok, controleposten, ...) tot tijdelijke beperkingen van de bewegingsvrijheid. De toename van het aantal aanslagen op openbare plaatsen, onder meer door het gebruik van roadside IED's en autobommen, verhoogt het risico dat weggebruikers in Irak lopen. Aan de controleposten van de politie en het leger vinden regelmatig veiligheidsincidenten plaats, waarbij ook het aanwezige personenverkeer getroffen kan worden. Uit een analyse van Cedoca blijkt evenwel dat dit risico regionaal verschilt. Het terreurgeweld dat zich in de zuidelijke provincies voordoet is minder intens en meer sporadisch dan in Centraal-Irak. Het risico dat weggebruikers in de zuidelijke provincies lopen om het slachtoffer te worden van een aanslag is navenant lager. Het wegennetwerk in Irak is voorts van goede kwaliteit. Zich verplaatsen over de weg is vooral 's nachts gevaarlijk. Er is sprake van schietpartijen, overvallen, ontvoeringen en carjackings waarvan weggebruikers het doelwit kunnen zijn. Om dergelijke misdaden tegen te gaan voerde het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken in 2012 een veiligheids campagne door op de voornaamste verbindingswegen in de provincies Basra, Salah al-Din, Nineveh, Bagdad, Kirkuk en Najaf, waarbij geïnvesteerd werd in infrastructuur en samenwerking met de stammen die de gebieden rondom de voornaamste snelwegen onder controle houden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten op diverse bestemmingen in Irak aanbieden. Daarnaast toont deze informatie aan dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Ook in Noord en in Zuid-Irak zijn internationale luchthavens gevestigd die vlot bereikbaar zijn.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in Irak geen wetten van kracht zijn die een Iraakees staatsburger verhinderen om zich elders op het grondgebied te vestigen. Wel dient een burger hiervoor in het bezit te zijn van een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een "residence card" en een voedselrantsoenkaart. Daarnaast dient bij hervestiging autorisatie aangevraagd te worden bij de administratie of de veiligheidsdienst van de regio waar de betrokkene zich wenst te vestigen. Het Iraakse "Ministry of displacement and migration" staat IDP's en teruggekeerde vluchtelingen die niet over bepaalde documenten beschikken bij om deze te bekomen. In Centraal- en Zuid-Irak is het bovendien mogelijk om voornoemde documenten te laten transfereren, waardoor het niet vereist is dat de betrokkene naar zijn oorspronkelijke woonplaats dient terug te keren om de benodigde documenten op te halen.

Daar de veiligheidssituatie in het Iraakse zuiden beduidend beter is dan Centraal-Irak, is deze regio een mogelijk vestigingsalternatief voor Iraakse burgers die het geweld in Centraal-Irak ontvluchten. De opgedreven olieontginning in de provincie Basra en het toenemende pelgrimstoerisme in de steden Najaf en Kerbala zorgen daarenboven voor een economische heropleving die buitenlandse investeerders naar deze steden lokt.

De verbeterde veiligheidssituatie en de economische heropleving in de Zuid-Iraakse provincies creëerden op de private arbeidsmarkt hoofdzakelijk kansen voor gekwalificeerde werknemers. Op de private arbeidsmarkt kijken werkgevers vooral uit naar boekhouders, personeel met administratieve vaardigheden, informatici, ingenieurs en constructiewerkers. De vraag naar werknemers met dergelijke competenties is dusdanig groot dat de politieke, tribale en/of familiale connecties van de sollicitant geen rol spelen in de aanwervingsprocedure. Het is vooral bij het bekomen van werk in de openbare sector dat de politieke, familiale en/of tribale connecties van de betrokkene doorslaggevend zijn. Ook omkoopsommen spelen bij het bekomen van een job in de openbare sector een belangrijke rol.

Zoals elders in Irak heerst er ook in Zuid-Irak een woningtekort, doch is het probleem er minder acuut dan in Bagdad. De afgelopen jaren werden een aantal grootschalige woonprojecten in Basra,

Kerbala en Najaf. De overige socio-economische indicatoren in het Iraakse zuiden tonen een gevarieerd beeld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Zuid-Irak vestigt. U gevraagd waarom u zich niet in het zuiden van Irak zou kunnen vestigen met uw gezin, kwam u niet verder dan te herhalen dat in 2013 een arrestatiebevel naar alle controleposten in Irak werd verstuurd en dat u ondermeer ook in Basra werd gezocht (zie gehoorverslag CGVS d.d. 10/2/2014 p. 5). Echter, gezien reeds in kader van uw voorgaande asielaanvragen meermaals werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven en het feit dat u in Irak door de autoriteiten wordt gezocht, kan dit argument niet worden weerhouden om te besluiten dat er voor u en uw gezin geen intern vluchtalternatief zou bestaan in het zuiden van Irak. Voor het overige bracht u geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u en uw gezin zich, omwille van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, niet in het zuiden van Irak zouden kunnen vestigen. Zulke elementen blijken ook niet uit uw dossier, wel integendeel. Zowel u als uw echtgenote zijn immers beiden afkomstig uit Zuid-Irak, i.c. Thiqr en Basra (zie gehoorverslag CGVS Aich 1ste asielaanvraag, d.d. 23/5/2011 p. 2 en gehoorverslag CGVS Sinaa 1ste asielaanvraag, d.d. 23/5/2011 p. 2) en uit het administratief dossier blijkt dat u ook zelf, sinds uw huwelijk in 1994, net als uw echtgenote tot op heden geregistreerd bent bij de burgerlijke stand in Basra. U bevestigde dit nogmaals bij uw vierde asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS d.d. 10/2/2014 p. 7). Zoals kon worden vastgesteld bij uw eerste asielaanvraag werden de identiteitskaarten van u en uw gezin ook in Basra uitgereikt. Waar u aanhaalde dat u zelf geen dichte familie meer heeft - uw ouders kwamen om het leven en uw broer vertrok reeds in 2006 uit Irak - en dat ook de naaste familie van uw echtgenote - haar ouders en zussen - uit Basra vertrokken is (zie gehoorverslag CGVS d.d. 10/2/2014 p. 4 en 5), dienen toch een aantal bemerkingen te worden gemaakt. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u op het CGVS dat uw zus, met wie u toen nog contact bleek te onderhouden, nog steeds in Thiqr verbleef (zie gehoorverslag CGVS 23/5/2011 p. 6). Doorheen uw overige asielaanvragen heeft u het vreemd genoeg op geen enkel moment nog over uw zus, laat staan over haar vertrek uit Thiqr en/of Irak, gehad. U haalde enkel telkens aan dat u niemand meer heeft, dat u een broer had maar dat hij in 2006 het land heeft verlaten en dat uw ouders overleden zijn (zie gehoorverslag CGVS 2de asielaanvraag d.d. 2012 p. 1 en gehoorverslag CGVS 10/2/2014 p. 4). Dat u, die wel uitdrukkelijk vermeldde dat uw ouders overleden zijn en dat uw broer Irak heeft verlaten, op geen enkel moment naar uw zus verwijst en verduidelijkt waar zij zich bevindt, is wel zeer bevreemdend. Dat u bovendien ter staving van uw moeders overlijden bij uw huidige asielaanvraag een kopie van een uittreksel uit het overlijdensregister, uitgereikt op 23/11/2011 te Thiqr, kon voorleggen doet toch vermoeden dat uw verklaringen dat u niemand van uw (dichte) familie meer heeft in Zuid-Irak, niet volledig stroken met de realiteit. U verklaarde dat u die kopie van het uittreksel uit het overlijdensregister via uw broer in Jordanië kreeg. Gezien uw broer reeds in 2006 Irak verliet moet hij op zijn beurt dit document, dat pas 5 jaar na zijn vertrek werd uitgereikt, via een tussenpersoon verkregen hebben. U hiernaar gevraagd bleek u niet te weten hoe uw broer aan dit document kwam en u stelde vaagweg dat hij zijn eigen contacten heeft (zie gehoorverslag CGVS 10/2/2014 p. 11). In het licht van voorgaande bevindingen betreffende uw totale stilzwijgen over uw zus doet dit toch de wenkbrauwen fronsen. Het feit of u nu wel of niet nog eigen (dichte) familie heeft in Zuid-Irak terzijde gelaten, dat u er helemaal niemand meer heeft kan niet worden volgehouden. Zo moet er hier vooreerst worden opgemerkt dat uw stelling dat de naaste familie van uw echtgenote, i.c. haar zussen en ouders, thans niet meer in Irak verblijven een loutere bewering betreft. Uw echtgenote legde tijdens haar gehoor weliswaar kleurenkopieën neer van telkens twee pagina's uit de reispassen van haar ouders en twee zussen en meende hiermee te kunnen aantonen dat haar naaste familie thans niet meer in Irak verblijft. Echter, los van het feit dat kopieën makkelijk kunnen worden vervalst, blijkt uit deze stukken dat de ouders en zussen van uw echtgenote op 9/3/2011 Irak hebben verlaten. Hiermee is echter geenszins aangetoond dat zij nadien niet meer naar Irak terugkeerden en/of tot op heden niet in Basra of elders in Irak verblijven. Dient hierbij immers te worden verwezen naar uw eigen verklaringen én de verklaringen van uw echtgenote afgelegd tijdens jullie gehoor op het CGVS in het kader van jullie eerste asielaanvraag, d.d. 23/5/2011 - ruim twee maanden nadat, volgens de kopieën van reispassen, de ouders en zussen van uw echtgenote Irak uitreisden. Jullie verklaarden toen beiden uitdrukkelijk dat de familie van uw echtgenote in Basra verbleef. U verklaarde dat uw echtgenote vaak belde met haar familie en volgens uw echtgenote zelf had haar familie géén problemen in Basra (zie gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag (A.) p. 6 en 7 en gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag (S.) p. 2 en 3). In elk geval blijkt dat u, minstens tot 7/4/2013 contact heeft onderhouden met (A.H.) in Basra, een ver familielid/clanlid van uw echtgenote. Zowel bij uw tweede als derde asielaanvraag verklaarde u dat hij u vanuit Basra het arrestatiebevel had opgestuurd (zie interview DVZ 3de asielaanvraag vraag 15 en gehoorverslag CGVS d.d. 10/2/2014 p. 2 ev). Dat u enkel contact zou hebben gehad omwille van

dit arrestatiebevel is weinig aannemelijk. Gezien (A.H.) blijkbaar op de hoogte is van uw verblijf in België en uw huidige adres kent én de moeite neemt om u ruim twee jaar na uw vertrek uit Irak nog post vanuit Basra door te sturen, kan toch worden verondersteld dat jullie een nauwer contact onderhouden dan u wil laten uitschijnen. Dat u aldus niemand meer heeft in Zuid-Irak kan dan ook niet worden volgehouden en /of bij niemand zou terecht kunnen voor enige ondersteuning of hulp, kan niet worden volgehouden. Dient tot slot nog te worden opgemerkt dat u in Irak universitaire studies heeft gevolgd, uw diploma heeft behaald én in Irak als juwelier - vervaardigen en verkopen van juwelen - heeft gewerkt.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst, i.c. Bagdad, hetzij in Basra - waar u en uw echtgenote nog altijd geregistreerd staan - hetzij op een andere plaats in Zuid-Irak met uw gezin te vestigen en in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, i.c. Bagdad, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Zuid-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van voorgaande bevindingen blijkt dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u voorgelegde documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Wat betreft het uittreksel uit het overlijdensregister moet worden opgemerkt dat dit enkel betrekking heeft op het overlijden van uw moeder en dit gegeven op zich wordt niet betwist. Dat uw broer momenteel in Jordanië verblijft onder een statuut van het UNCHR wordt evenmin ter discussie gesteld. Deze twee documenten hebben echter geen uitstaans met uw asielaanvraag. De kopie van het arrestatiebevel van de politie van Adhamiya werd hierboven reeds besproken. Het TNT-verzendingsbewijs kan louter worden weerhouden ter bewijs van het feit dat u post ontving uit Basra, en bijgevolg van het feit dat u daar contact(en) onderhoudt, doch houdt voor het overige geen enkel verband met de door u aangehaalde asielmotieven. De kopieën van telkens twee pagina's uit de reispassen van uw schoonouders en twee schoonzussen werden hierboven reeds besproken. Deze documenten kunnen hoegenaamd geen ander licht werpen op de bevindingen betreffende uw individuele vraag naar internationale bescherming. De zes internetartikelen betreffende de algemene situatie in Irak en/of Bagdad, hebben evenmin uitstaans met uw individueel asielaanvraag. Dat de situatie in Bagdad en bepaalde andere regio's in Irak van die aard is dat er voor burgers een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geenszins ontkend maar zoals hoger aangehaald dient deze situatie regio per regio te worden bekeken. De door u voorlegde algemene artikels vermogen echter geenszins de vaststellingen betreffende het bestaan van een intern vluchtalternatief voor u en uw gezin naar Zuid-Irak én het feit dat er in Zuid-Irak actueel voor burgers geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te weerleggen."

In licht van voorgaande kan in uw hoofde dan ook niet worden besloten tot toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u voorgelegde identiteitskaart wijzigt niets aan voorgaande, temeer daar deze enkel betrekking heeft op uw persoonsgegevens die sowieso niet worden betwist. Ook de woonkaart van uw vader die u voorlegde, kan geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen temeer daar deze dan weer enkel aantoonde dat uw vader in Irak woonachtig was in Bagdad, wat evenmin in vraag wordt gesteld. Deze documenten hebben echter geen uitstaans met de asielmotieven en tonen evenmin aan dat het voor u, en bij uitbreiding uw familie, niet mogelijk zou zijn om zich in het zuiden van Irak te vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster stelt dat zij haar asielaanvraag slechts gedeeltelijk baseert op dezelfde motieven als degene die door haar vader, A.A.A.H.M. werden aangehaald. In zoverre dit zo is, herneemt zij integraal de argumenten die haar vader aanvoerde in diens beroepsverzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend bij de Raad onder rolnummer 159 107.

2.1.2. Verzoekster baseert zich daarnaast op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en

artikel 4 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS).

Zij stelt dat zij een afzonderlijke asielaanvraag indiende en dat deze apart moet worden behandeld. Toch is haar beslissing een volledige kopie van deze van haar vader. Dit is volgens haar in strijd met artikel 4 PR CGVS. Ook UNHCR stelt in de studie *“Beyond Proof – Credibility assessments in EU Asylum Systems”* dat de individuele en de contextuele omstandigheden in overweging moeten worden genomen.

Verzoekster heeft een onderscheiden profiel dan dit van haar vader. Zij is ondertussen meerderjarig, volgde hier school en is helemaal verwesterd. Verzoekster verwijst naar de samenwerkingsplicht in hoofde van verweerder. Deze diende een individuele motivering voor verzoekster te voorzien. Er werd geen rekening mee gehouden dat verzoekster nooit in Zuid-Irak woonde en er geen familie heeft. Verzoekster heeft ook geen universitair diploma zoals haar vader. Verweerder beschouwt haar ten onrechte als één geheel met haar familie en onderzocht de gevolgen voor haar persoonlijk bij een terugkeer niet. Verzoekster kan niet terug naar Bagdad, noch naar Zuid-Irak, alwaar zij geen banden, geen familie en geen raakvlakken heeft. Zij moet minstens subsidiaire bescherming krijgen.

2.1.3. Verzoekster legt op 1 december 2014 door middel van een aanvullende nota de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Zij betoogt dat UNHCR pleit voor toekenning van subsidiaire bescherming. Verder benadrukt zij dat zij met haar gezin reeds sedert 1990 in Bagdad woonde.

2.1.4. Verweerder legt op 12 december 2014 door middel van een aanvullende nota de reeds bij de nota gevoegde actualisatie neer van de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stukken 4 en 13). Verweerder stelt dat uit deze informatie blijkt dat de situatie in het zuiden van Irak niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Waar verzoekster op heden tracht te laten uitschijnen dat zij ingevolge haar verblijf in Europa niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat zij geheel niet aannemelijk maakt dat zij ingevolge haar loutere verblijf in Europa bij een terugkeer naar haar land van herkomst enige vervolging of schade riskeert te ondervinden. Zij maakte hiervan immers nergens eerder gedurende de asielprocedure melding, en dit hoewel haar herhaaldelijk werd gevraagd of zij een eigen vrees had en of er, naast de asielmotieven van haar vader, redenen waren waarom zij persoonlijk niet zou kunnen terugkeren naar Irak (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 10 februari 2014, p.9-10). Bovendien toont zij geheel niet aan dat zij dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet mag worden verwacht dat zij terugkeert naar haar land van herkomst, laat staan dat zij aantoonde dat of in welke omstandigheden zij ingevolge een terugkeer concrete problemen dreigt te ondervinden. Aldus toont verzoekster niet aan dat zij op deze grond in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. In zoverre verzoekster haar asielaanvraag daarnaast steunt op dezelfde motieven als degene die door haar vader werden aangehaald, zich beroept op dezelfde feiten, middelen en informatie als deze die door haar vader werden aangevoerd in het kader van diens beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder het dossiernummer RvV 159 107, en daarnaast opmerkt dat zij in Zuid-Irak geen banden, familie en raakvlakken heeft, kan dienstig worden verwezen naar het arrest nr. 138 037 van 6 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat werd gevelde inzake het beroep van verzoeksters vader, gekend onder het voormelde dossiernummer.

Inzake dit beroep werd bij het voormelde arrest geoordeeld als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van “het Kinderrechtenverdrag” en van artikel 22bis van de Grondwet.

Vooreerst benadrukt hij dat hij blijft volharden in het feit dat hij in geheel Irak wordt gezocht en daardoor nergens terecht kan, ook niet in Zuid-Irak.

Verzoeker verwijt verweerder voorts dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat zij reeds jarenlang niet meer in Zuid-Irak wonen en dat hun familie ondertussen is overleden of weggevlucht.

Waar wordt verwezen naar verzoekers stilzwijgen over zijn zus tijdens onderhavige asielaanvraag, verwijt verzoeker het CGVS dat hiernaar niet werd gevraagd.

Verzoeker heeft voorts met elk mogelijk middel, namelijk de kopieën van reispassen, aangetoond dat de familie van zijn echtgenote Irak heeft verlaten op 9 maart 2011. Dat verzoeker in mei 2011 nog verklaarde dat zijn schoonfamilie in Basra in Irak was, is te wijten aan het gegeven dat hij toen nog niet op de hoogte was van hun vlucht en nog niet over de kopieën van de reispassen beschikte.

Verzoeker wijst er verder op dat zijn kinderen geen band hebben met Zuid-Irak en er geen familie hebben. Het hoger belang van de kinderen wordt genegeerd. Verzoeker stelt zich de vraag of zijn kinderen geen ander recht hebben dan hun ouders te volgen en of zich geen specifieke motivering opdringt. Hij citeert artikel 3 van het IVRK en artikel 22bis van de Grondwet. Tevens verwijst hij naar artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dat eraan herinnert dat het hoger belang van het kind moet worden onderzocht bij elke verwijderingsmaatregel. Volgens verzoeker verplicht de wetgeving een onderzoek naar het hoger belang van het kind bij een beslissing over asiel, regularisatie of uitwijzing. Met de vier minderjarige kinderen van verzoeker werd echter geen rekening gehouden. Deze werden niet eens vermeld in het feitenrelaas in de bestreden beslissing. Dit vormt een duidelijke schending van artikel 22bis van de Grondwet.

Verzoeker betwist voorts de door verweerder gedane analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak. Hij citeert een passage uit het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, geüpdatet op 10 augustus 2014. Deze informatie is recenter dan de informatie waarnaar verweerder verwijst. Verzoeker leidt uit het reisadvies af dat de provincies Kerbala en Wassit, in tegenstelling met wat verweerder stelt, niet veilig zijn. De informatie van verweerder is duidelijk niet meer actueel en verzoeker stelt zich de vraag hoe hij zeker kan weten dat de andere volgens verweerder veilige provincies wel veilig zijn. Twee van de acht door verweerder voorgestelde provincies zijn immers onderhevig aan willekeurig geweld. Volgens verzoeker heeft verweerder artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet geschonden. Zelfs United Nations Iraq drukte, blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde informatie, op 31 juli 2014 de bezorgdheid uit over het toenemende geweld in Irak en de impact hiervan op de burgers. Tevens werd opgeroepen om mensen die in betwiste gebieden leven en IDP's bij te staan.

2.1.2. Verzoeker legt op 1 december 2014 door middel van een aanvullende nota de UNHCR Position on Returns to Iraq van 27 oktober 2014 neer (rechtspiegingsdossier, stuk 10). Hij betoogt dat UNHCR pleit voor toekenning van subsidiaire bescherming. Verder benadrukt hij dat hij met zijn gezin reeds sedert 1990 in Bagdad woonde.

2.1.3. Verweerder legt op 12 december 2014 door middel van een aanvullende nota een actualisatie neer van de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier (rechtspiegingsdossier, stuk 12). Verweerder stelt dat uit deze informatie blijkt dat de situatie in het zuiden van Irak niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Hoe verzoekers verwijzing naar artikel 74/13 van de vreemdelingenwet in casu dienstig zou kunnen zijn, kan niet worden ingezien. Dit artikel heeft immers betrekking op het nemen van een beslissing tot verwijdering door de minister of zijn gemachtigde en de Raad doet in deze, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak over de hoedanigheid van vluchteling en over de nood aan subsidiaire bescherming.

2.2.3. Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 van het IVRK, dient te worden opgemerkt dat de bepalingen van dit artikel wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een

welbepaalde wijze te handelen oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Verzoeker preciseert niet welke bepalingen van het IVRK hij daarnaast geschonden acht en geeft evenmin aan op welke wijze deze zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

2.2.4. Naar luid van artikel 22bis, vierde lid van de Grondwet is het belang van het kind de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. Blijkens het vijfde lid van hetzelfde artikel volstaat dergelijke algemene bepaling op zichzelf niet om toepasbaar te zijn zonder dat verdere uitwerking of precisering ervan nodig is. Bij gebrek aan directe werking van artikel 22bis, vierde lid van de Grondwet kan verzoeker, nog daargelaten dat hij ten onrechte beweert dat zijn kinderen in het feitenrelaas van de bestreden beslissing niet eens worden vermeld, zich niet rechtstreeks op deze bepaling beroepen. Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.7. In de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, wordt op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom verzoeker er gedurende zijn onderhavige, vierde asielprocedure niet in slaagde om de reeds tijdens zijn eerdere asielaanvragen vastgestelde ongeloofwaardigheid van de aangevoerde asielmotieven en vrees voor vervolging te herstellen. Verzoeker beperkt zich ter zake tot de loutere volharding in het feit dat hij in geheel Irak wordt gezocht. Hij brengt echter geen concrete argumenten of elementen aan die de concrete, in de bestreden beslissing gedane vaststellingen zouden kunnen ontkrachten en laat deze vaststellingen geheel ongemoeid. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Waar verweerder motiveert dat verzoeker en diens gezin in Zuid-Irak beschikken over een intern vestigingsalternatief in voormelde zin, dient te worden opgemerkt dat uit de door verzoeker door middel van een aanvullende nota neergelegde UNHCR Position on Returns to Iraq van 27 oktober 2014 blijkt dat UNHCR recent het standpunt heeft ingenomen dat, gelet op de huidige omstandigheden die gekenmerkt worden door massale interne vluchtelingenstromen, een grootschalige humanitaire crisis,

oplopende sektarische spanningen en toegangsrestricties in bepaalde delen van Irak, aan Iraakse onderdanen in principe geen internationale bescherming mag worden ontzegd op basis van de toepasselijkheid van een intern vestigingsalternatief (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Dit standpunt van UNHCR is gebaseerd op recentere feiten en informatie dan de informatie die verweerder aanvoert in de aanvullende nota van 12 december 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 12). In tegenstelling tot verweerder kan aldus aangenomen worden dat UNHCR ook Zuid-Irak onveilig acht.

In het licht van het voorgaande, dient nader te worden onderzocht of Zuid-Irak actueel in hoofde van verzoeker en diens gezin kan worden aanzien als een veilig en redelijk vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Gezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

Gelet op het voorgaande ontbreekt het de Raad ook in deze aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 juli 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS